

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΤΟΣ Α'.

ΑΡΙΘ. 29.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησίαν προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Εν τῷ ἑξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΗΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

14, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΕΥΓΕΝΟΥΣ καὶ ΠΕ- ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΥ ἀπὸ ΑΓΕΝΟΥΣ καὶ ΑΠΟΛΙΤΕΥΤΟΥ.

Πῶς οὐναται τις νὰ διακριθῇ εὐκόλως ὡς εὐγενὴς καὶ πεπολιτισμένος; Ὅταν βέβαια πράττῃ ἔργα διάφορα τῶν τοῦ ἀγενοῦς καὶ ἀπολιτεύτου. Ἐν Κύπρῳ ἡ Εὐγένεια, ἡ Πρόδοξος καὶ ὁ Πολιτισμὸς, αἱ ἓνα μόνον ἄνδρα προστάτην ἔχουσι δύο αὐτὰ γυναικες, ἐπισκέφθησαν καὶ συχνὰ ἐπισκέπτονται τὰς πόλεις μόνον, διότι ἐν αὐταῖς εὐρίσκουσιν εὐκόλως πλούσια ξενοδοχεῖα καὶ καλὴν ἡρεπτικὴν τροφὴν· τὰ δὲ χωρία δὲν ἠδυνήθησαν εἰσέτι νὰ ξενίσωσι τὰ τίμια ταῦτα πρόσωπα, (ἐκτὸς τινων ιδόντων μόνον τὰ ὀπίσθια τοῦτων)· ἄρα εὐγένεια καὶ πολιτισμὸς ἐν ταῖς πόλεσιν· ἀγένεια καὶ βαρβαρότης ἐν τοῖς χωρίοις. Θέλετε λοιπὸν νὰ φαίνεσθε ὡς εὐγενεῖς καὶ πεπολιτισμένοι; πράττετε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τῶν πράξεων τοῦ χωρινοῦ. Ἰδοὺ τὸ ἀκριβὲς καὶ γνήσιον γνῶρισμα τῶν ἐξηγουμένων· ἰδοὺ ὁ κανονισμὸς τοῦ πολιτισμοῦ· καὶ εἶνε ἀληθέστατον τοῦτο· ἀμφιβολία οὐδεμία ἐπιτρέπεται.

Διότι ποῖον ἄλλο γνῶρισμα μένει διὰ τὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐγενείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὡς ἱχθὺν ἐν τῷ ὕδατι πλείντα πολίτην, ἀπὸ τοῦ ὁρεσιδίου καὶ ἀγροδιαίτου χωρικοῦ τοῦ ἀγνοούντος ποῖον εἶδος προῖδν εἶνε αὐτὴ ἡ εὐγένεια, πῶθεν ἐξάγεται, πῶς καλλιεργεῖται, πῶς τὴν καθαρίζουν καὶ πῶς τὴν τρώγουν; τὰ φορέματα; ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ

διακριθῇ ὁ εὐγενὴς πολίτης, διότι ὁ ἀγενὴς χωρικός χωρὶς ἐντροπὴν καὶ χωρὶς διακρίσιν προσπαθεῖ νὰ ἐνδύηται ὡς ὁ πολίτης· ἡ ὁμιλία; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο εἶνε γνήσιον γνῶρισμα, διότι ὁ κατεργήτης χωρικός προσπαθεῖ σήμερον νὰ μιμῆται τοῦ πεπολιτισμένου πολίτου τοὺς τρόπους τοῦ ἐκφράζεσθαι. Αὐτὰ λοιπὸν δὲν εἶνε σαφὴ καὶ ὁλοφάνερα γνῶρισμα· εἶνε ἀμφίβολα, καὶ εἶνε ἐπικίνδυνον νὰ ἐμπιστευώμεθα εἰς τοιαῦτα. Ἡμεῖς πρέπει νὰ διακρινώμεθα ἀμέσως ὡς διακρίνονται τὰ κωδωνοστάσια καὶ οἱ μεναρέδες ἀπὸ τὰς λοιπὰς οἰκίας. Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλο γνῶρισμα τὸ ὁποῖον δύναται εὐχερῶς νὰ φέρῃ τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, εἰμὴ ἡ διαφορά ὡς πρὸς τὰ ἔργα. Σοφώτερος ὁρισμὸς τοῦτου δὲν ὑπάρχει καὶ μᾶλλον τὸν διδάσκει αὐτὴ αὐτὴ ἡ εὐγένεια ἡ Χάριτι Θεῆς ἀφειδῶς πλέον εἰσχωρήσασα ἐν ἡμῖν, καὶ περιβλησασα ἡμᾶς ὡς μήτηρ τὰ γνήσια καὶ ἄξια τέκνα τῆς.

Ναὶ! μάλιστα!! Τὰ γνήσια καὶ ἄξια τέκνα τῆς! καὶ τίς ἐστὶν ὁ τολμηρὸς ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ μᾶς διαφιλονεικήσῃ τοῦτο; προσελθέτω, ἵνα δοκιμάσωμεν τὴν λεόντειον δύναμίν του.

Ἐξετάσωμεν ἐν πρώτοις ἂν ἐκτελῇται ὑφ' ἡμῶν ὁ ὁρισμὸς ὃν ἐλέφ προόδου, πνεύματι ἀγειείας καὶ φωτίσει πολιτισμοῦ διευτυπώταμεν, καὶ ἀμέσως θέλομεν ἀποστομῶσαι τὸν φλύαρον κατήγγρον μας ὅτι δὴ θεὸς δὲν εἴμεθα εὐγενεῖς, πράγμα τὸ ὁποῖον ἡμεῖς οὐδέποτε ἐφάντασθημεν. Ἄς παραβάσωμεν ἐνώπιόν του καὶ ὁλοφάνερα, —διότι ἔχομεν ἐξη-

σφαλισμένην μὲ χίλιας τότας ἐγγυήσεις τὴν νίκην—τὰ ἔργα ἡμῶν τῶν εὐγενῶν καὶ πεπολιτισμένων πολιτῶν πρὸς ἔργα ἐκείνων τῶν βαρβάρων καὶ ἀπολιτευτῶν χωρικῶν, καὶ ἐὰν ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τούτων δὲν πειθῇ, περιφρονήσατέ τον διότι εἶνε αἰσχροὺς συκοφάντης πρὸς ὃν ἡ λογικότης δὲν ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει.

Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ ἔργα ἡμῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῶν χωρικῶν καὶ ἄρχισε νὰ μετράς σκληρὲς συκοφάντα, καὶ αἱ δυνήθῃς μὴ δημολογήσης τὴν πλάνην σου προτοῦ ἀκόμη νὰ τελειώσω.

1. Οἱ χωρικοὶ τὰς Κυριακάς καὶ Ἑορτὰς ἀφίνουν τὰς ἐργασίας των καὶ τρέχουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν των νὰ συμπροσευχηθῶσι· τοῦτο εἶνε ἀμάθεια· ἡμεῖς οἱ πῦλται οἱ ἐντὸς τοῦ πολιτισμοῦ «ὡς κοκκὼνα μέσ' ὅς τ' ἀθάσι» εὐρόντες τὴν φιλοσοφίαν καὶ γεννέστες αὐτῆς μεθ' ἡδονῆς καὶ ἡδονῆς δὲν πρέπει νὰ τὸ κάμνωμεν, καὶ πραγματικῶς δὲν τὸ κάμνωμεν. Ἐκὶ δὲν ἦσαι καὶ σὺ εὐγενὴς Κύριε κατήγρον, εἰλθέ τὰς Κυριακάς καὶ Ἑορτὰς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ δῇς ὅτι ὁ ὀλίγον εὐγενὴς ἔρχεται ἐνίοτε· ὁ εὐγενέστερος 8—10 φορές τὸ ἔτος, καὶ ὁ εὐγενέστατος μίαν ἢ δύο καὶ μετὰ 10 λεπτὰ ἐξέρχεται. Τοῦτο ποιοῦντες εἴμεθα ἀπηλλαγμένοι καὶ ἀπὸ ἄλλα δύο κακὰ μέγιστα α). δὲν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ στεκώμεθα τρεῖς ὥρας νὰ ἀκούωμεν τοὺς ἐλεεινοφώνους καὶ ἀμαθεῖς ἱερεῖς διακόνους καὶ ψάλτας ἀπὸ τῶν ὁποίους οἱ χωρικοὶ ἀψηφόντες

τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐκκλησίας φροντίζουν νὰ ἔχουν καλλιφώνους καὶ παχυμίσθους, καὶ β') εἰμένα ἀπηλλαγμένοι τῶν συζητήσεων περὶ πολλῶν κοινῶν πραγμάτων τὰς ὁποίας συνήθως μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν κάμνουν οἱ χωρικοί, καὶ μάλιστα ἐπειδὴ δὲν ἔχουν δυνάμει λόγου νὰ πείσωσι τοὺς ἀνεντίους περὶ τοῦ ὁρθοῦ τῶν ιδεῶν των καταντοῦν εἰς φιλονεικίας καὶ μαλλώματα. Ἀπὸ τέτοιαις συζητήσεως καὶ φροντίδως προσπαθοῦμεν νὰ ἤμεθα μακρὰν, διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν ἡσυχίαν ἀνευ τῆς ὁποίας ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν δύνανται νὰ ὁρθοποδήσωσιν.

2. Οἱ κενόδοξοι χωρικοὶ τῶχουν καὶ χρημάτων νὰ χρηματίζωσιν Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας των ἀκούσας ἐκεῖ μὴν! Ἡμεῖς ὅμως κῦταξε μὲ πόσῃ εὐγένειαν μετὰ πᾶσαν παραίτησιν τῆς παλαιᾶς Ἐπιτροπῆς βλέπομεν τὰ κλειδιὰ τῆς Ἐκκλησίας ἐρριμμένα καὶ τὰ κλωτσωμένα ἀπὸ πόδι ὡς πόδι (παίζομεν μ' αὐτὰ τὸν λεγόμενον χοῖρον)! Σκύπτει τις νὰ τὰ πᾶρῃ νομίζων ὅτι εἶνε τοῦ ταμείου του ἡ τῆς ἀποθήκης του, ἀκούει ἐτι εἶνε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποσύρει ἀμέτῳ ὡς ἀπὸ στόματος ὄφως τὴν χεὶρά του. Ἰδοὺ ἀληθῆς ἀφιλοδοξία τὴν ὁποίαν, ἂν δύναιτο σκληρὴ κατήγορε, ἀμυδίβαλλε, καὶ μὴ ὁμολογήσης πᾶσιν δυνάμει ὡς γνήσιον τέκνον τῆς αὐτῆς μητρὸς, τῆς Εὐγενείας, καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, τοῦ Πολιτισμοῦ.

3. Οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τοῦ συμβουλευσῆς κανεῖς, τότε προσπαθοῦν νὰ συστήσωσιν Σχολεῖα νὰ φροντίσωσιν ἐγκαίρως διδασκάλους, καὶ νὰ ἀναλάβωσι τὰς φροντίδας αὐτὰς. Ἐπίτροποι οἱ ὅποιοι καὶ κωχῶνται μάλιστα διὰ τοῦτο ἀκούσας ἐκεῖ ἀνοησίας! Ἡμεῖς ὅμως οἱ ὅποιοι ἐπλάσθημεν φυσικὰ διὰ νὰ δίδωμεν συμβουλὰς καὶ ὄχι νὰ λαμβάνωμεν, δὲν ξυρόμεν ὅτι αὐτὰ τὰ πράγματα διορθῶνται ὅλα μόνον των, καὶ ὅτι καὶ Σχολεῖα συντηροῦνται καὶ διδάσκαλοι φροντίζονται ἀνευ οὐδεμιᾶς Ἐπιτροπῆς, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐνεργείας, ἀνευ οὐδεμιᾶς φροντίδος ἐκ μέρους τινός; Ποῦ νὰ φαντασθῶσιν ὅλας αὐτὰς τὰς εὐκολίας οἱ παρασάγγας ἔλους, καὶ πολλοὺς, πίσω πὸ μᾶς εὐρισκόμενοι χωρικοί; Μὰς φωνάζει ἡ παλαιὰ Ἐφορὰ ἢ Ἐπιτροπὴ νὰ μᾶς δώσῃ λέγει λόγον τῶν πράξεων τῆς νὰ μᾶς δεῖξῃ λέγει τὸν ἰσολογισμόν, δηλ. τὸ ἴσια ἴσια. — Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι καταλαμβάνω ἐτι δὲν εἶνε γνήσιοι πολῖται διότι δὲν φέρουν ἐνδυμα εὐγενείας. — Μὰ Κύριοι! ὅτι τὰ πράγματα ἔρχονται πάντοτε ἴσια ἴσια τὸ ξυρόμεν ἀπὸ τόσα χρόνια καὶ ἐμπρὸς λοιπὸν ἡμεῖς κάθε χρόνον θάχωμεν αὐτὴν τὴν ζάλην νὰ ἐρχώμεθα νὰ ἐξετάζωμεν τὸ ἴσια ἴσια σας; Νά, Γρά-

ψετε μὲ μέγιστα σιδηρὰ γράμματα πᾶν ὅς τὴν καμρόπορταν τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀπ' ἐξω ὁμῶς, τὰς λέξεις ἴσια ἴσια καὶ ἀρκούν καὶ γὰρ μᾶς καὶ γὰρ τὰ τέκνα μᾶς. Ἡμεῖς δὲν θάχωμεν αἰωνίως κίτην τὴν ζάλην νὰ ἐξετάζωμεν τὰ Κατάστιχά σας καὶ νὰ τὰ πιάνωμεν ἀπὸ τοῦς μὲν νὰ τὰ δίδωμεν εἰς τοὺς δέ. Ἡ εὐγένεια καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτας μικρολογίας. Μὰ χρειάζονται διδάσκαλοι; ὅσοι ἀγαποῦν νάλλθουν καλῶς νὰ δρίσωσιν τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Μὰ χρειάζονται Ἐφοροί; ὅσοι ἀγαποῦν ἄς ἔμβουν τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Χρειάζονται Ἐπίτροποι; ὅποιος θέλει ἄς γύρῃ τὰ κλειδιὰ εἶν' ἐκεῖ. Ἰδοὺ ἀληθῆς Ἐλευθερία! γνήσιον ἀδελφὴ τῆς Προόδου καὶ γνήσιον τέκνον τοῦ Πολιτισμοῦ.

Εἶδες λοιπὸν Κύριε κατήγορε μὲ πόσῃ εὐκολίαν διορθῶνται τὰ πράγματα ὅταν ὑπάρχουν συμβασιῶν ἢ Προόδος, ἢ Εὐγένεια καὶ ὁ Πολιτισμὸς; Σοῦ ἔμνε καμμία ἀμυδίβαλλε περὶ τούτου; ... Αἱ μὰ κεφαλὰ τῶν ἀναγκωστῶν μᾶς δὲν εἶνε σὰν τὴν δικήν σου. Ἄλλοτε πάλιν τοῦ δίδω καὶ ἄλλα γνωρίσματα ἀσχάρα γὰρ ἦδη ἀνάγκη κώπην.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξωτερικὰ πολλὰ δὲν θὰ θέλετε βεβαίως νὰ μάθετε, διότι καὶ δὲν ὑπάρχουν. Δὲν ὑπάρχουν φανερά, ἀλλὰ μυστικὰ πολλὰ πράγματα σχεδιάζονται. Οἱ τρεῖς Αὐτοκράτορες τέλος πάντων μὲ τοὺς τρεῖς ὑπουργοὺς των συναντήθησαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν κωμόπολιν Σκίερνεβιτ. Τὴν 14)16 Σεπτεμβρ. οἱ Αὐτοκράτορες ἐκυνήγουν, καὶ οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ των συνεκρότησαν συνδιάσκεψιν, εἰς τὴν ἀπείαν νὰ δοῦμεν πόσα ὠμιλήθησαν. Λέγουν ὅτι μυστικὴν συνέντευξιν ἔκαμαν καὶ ὁ Φερρὺ τῆς Γαλλίας μετὰ τοῦ Βίτμαρκ. Περὶ φημοὶ οἱ Σίνοι εἰς τὸ νὰ πρέχουν δύο χιλ. Γάλλοι ἔτρεψαν εἰς φυγὴν ξυρῶ-πόσους στρατιώτας Κινέζους, καὶ τοὺς ἔκαμαν μεγάλην φθοράν. Γαλλικὰ πολεμικὰ πλέουν εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Σιρίας ἀγνοοῦμεν διὰ πόσους σκοποῦς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμητσῶν.

(Λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα τὸ γομ. μέχρι τῶν 215.

Κρασία συνήθη „ 195—202

Ρακή 19 βαθμ. ἡ ὁκά 2, 13/40.

Λευκωσίας (Λίρα Ἀγγλ. Γρ. 182.)

ὁ σῖτος τὸ καλὸν Γρ. 20—22.

ἡ κριθή „ 11—13.

τὸ κρέας ἡ ὁκά 8—9.

Τὰ πάντα πάλιν Ἀγγλικὰ πολεμικὰ σκαδὸν τὰ αὐτὰ πλῆθύνει, ἀπὸ τῆς 6 ἰταμένους μέχρι τῆς 10ης ἐπὶ πλεονάζει τὸν μικρὸν ὁρμον Λεμητσῶν. Ἀγνωστοὶ πῶς ἔρχονται καὶ ποῦ ὑπάρχουν καὶ γὰρ ποῖον σκοποῦν ὁ Ναύαρχος ἦτο ὁ λόρδος Τζῶν Χατὺ ἐκεῖνος ποῦ ἔκαμε τότε κατοχὴν εἰς τὴν Κύπρον. Προσεκλήθη καὶ ἐφιλοξενήθη εἰς τὸ Τρόδο; ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ. Τί ἀξίζει ὁμῶς ποῦ ἔρχονται καὶ ἀναχωροῦν χωρὶς νὰ μᾶς ρίπτωσιν ὀλίγον ἡλεκτρικὸν φῶς. Δὲν ἤξιζεν ἄρα γὰρ τὸν κάπον, ἐκεῖ ποῦ μᾶς ἔκαμν τὰ σταφύλια ἀπὸ 20 παρὰδεις, 60 ἡ ὁκά, ἐκεῖ ποῦ ἔκαμαν τόσας διαιτηδᾶσεις οἱ στρατιῶται των μέσα ἔς τὴν Λεμητσῶν, ποῦ δὲν ἀφῆσαν καταστήματα... καὶ πνευματοπωλεῖα, καὶ καφενεῖα ποῦ δὲν τὰ ἐπεσκέρθησαν, ἀπέναντι λοιπὸν τόσων διασκεδάσεων δὲν ἤξιζε τὸν κόπον νὰ διασκεδάσωσι καὶ μᾶς ὀλίγον μ' ἐκεῖνο τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς; Ἀς ἦνε τέλος πάντων ἐλάθωμεν σημειώσιν τούτου.

Ἀσφάλεια μεγάλη ζωῆς καὶ περιουσίας μὴ φοβεῖσθε! ἀλλ' ἐὰν 2 μίλια Ἀγγλικά ἔξωθεν τῆς Λεμητσῶν ἄρμουν διὰ μᾶς τρεῖς πᾶν μᾶς, ὡς προχθὲς πᾶν εἰς τὸν κ. Στυλιανὸν πᾶ' Μάρκου, ποῦ τοῦ ἀφῆρεσαν ὅσα χρήματα εἶχε, 2 1/2 λίρας Ἀγγλικὰς, τοῦτο γίνεται διὰ νὰ συνειθίσωμεν νὰ ἡμεῖς γινώσκωμεν οἱ νὰ μὴ ἀρπάζεται ἡ καρδιά μας εἰς τέτοια μικρὰ πράγματα καὶ ξυρόμεν ὅτι ἔως οὐ νὰ συνειθίσωμεν, δὲν θὰ φοβώμεθα πλέον τίποτε, καὶ μάλιστα θὰ γελῶμεν ὅτι δὲν θὰ εὐρίσκωμεν πλέον πᾶν μᾶς τίποτε καὶ θὰ χάνωμεν τὸν κόπον των οἱ λησταὶ καὶ οἱ κλέπται. Ἡμεῖς πληρώνομεν τόσους φόρους εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ προστατευώμεθα εἰς τὴν ζωὴν, τὴν μὴν, καὶ περιουσίαν μᾶς; ἀλλὰ ὁ μόνος προστατῆς μᾶς δι' αὐτὰ ὅλα εἶνε οἱ δῦο μάρτυρες. — Φαντασθῆτε λοιπὸν κατὰ πόσον εἰμεθα ἀσφαλισμένοι ὅταν ἐκεῖνοι οἱ ἄποιοι θελήσωσιν νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσιν. Ἐν ἀπὸ τὰ τρία αὐτὰ δὲν εὐδοκήσωσιν νὰ φέρουν μαζὺ των καὶ δύο μάρτυρας τοὺς ὁποίους μάλιστα πρέπει νὰ ἐκλέξωσι νὰ ἔχωσι καὶ νοῦν καλὸν καὶ εὐγλωττίαν μεγάλην ὅτι ἐὰν κάμωσι λάθος τι εἰς τὰς καταθέσεις των, δὲν γίνεται τίποτε. Μὰ σὺ φωνάζεις ὅτι τοὺς ἐγνώρισαι; ἡ Κυβέρνησις σὲ θεωρεῖ μυθωμένον ποῦ τὴν χαρὰν σου καὶ δὲν σε πιστεύει.

“Ὁ Θεὸς καὶ ἡ ψυχὴ σου” ἡ ζωγράφος καὶ ἡ πέτσα σου” τὰς λέξεις αὐτὰς τὰς ἤκουσα προχθὲς εἰς τὸ παντοπωλεῖον ἀπὸ ἑνὸς πωλῆταις ἔλεγε ἔς τὸν παντοπώλην καὶ διὰ ποῖον λόγον; ἠγόρασε πᾶν τ. τ. γ. α. ν. ὁ δὲ παντοπώλης τοῦ τὴν ἐξήγησε μὲ μίαν πέτραν τοῦ δρόμου καὶ τοῦ ἔλεγεν ὅτι εἶνε 1)2 ὁκάδες καὶ ἡ ἄλλη ὅτι εἶνε 4 καὶ ἡ

ἄλλη β ; Τὸ Δημαρχεῖον γὰρ ὅλα τ' ἄλλα
 ἂν δὲν φροντίζῃ [καὶ πάγει πᾶς . . . πνέει
 τὰ λοιπὰ . . .] ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν δύνα-
 μεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι κάθε ἡμέραν ἐδοκί-
 μαζε τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ, διότι κ' ἐκεῖνο
 ἡγόραζε καὶ ἀγοράζει . . . δρ. τὴν ὁκτὼν,
 ἀλλὰ δὲν μπορεῖ πάλιν νὰ πᾶ νὰ καθήσῃ μ'
 ἕνα ζυγιστὴν καὶ μὲ μὴν σφραγίδα 'ς τὴν
 γῦρον τῆς θαλάσσης νὰ ζυγίξῃ, καὶ νὰ σφραγι-
 ζῇ ὅλας τὰς πέτρας. Μένει λοιπὸν εἰς τὸ
 ἔλεος ἐκάστου καὶ τὴν καλῆς ἢ κακῆς
 κατασκευῆς συνειδήσιν του· ὥστε τὸ «δ Θ.
 ὅς κ' ἡ ψυχὴ σου· ἡ ζωντάκρα κ' ἡ πέτσα
 σου» εἶναι τὸ μόνον καταφύγιον τοῦ δυστυ-
 χοῦς ἐκείνου ποῦ βλέπει κάθε ἡμέραν τὴν
 πόρταν τοῦ παντοπωλείου.

Καθὼς ἐκατάλαβα ὁ μόνος ἀμελής ἐκ τῶν
 ὑπαλλήλων μου εἶναι ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐδῇ
 μου. Πολλὰ πράγματα συμβαίνουν ἐκεῖ καὶ
 μάλιστα εἰς τὸ χωρίον «Ομοδος τὰ ὅποια
 μαθαίνω ἀπὸ ἄλλους. Μεταξὺ πολλῶν ἄλ-
 λων τὰ ὅποια κατόπιν ἐν πρὸς ἐν ὅς εἶπω,
 μαθαίνωμεν ὅτι ἕνας παπᾶς μεθύσας ἠθέλησε
 νὰ κόψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ
 Ἀρχιμανδρίτου ἐντὸς μάλιστα καφεῖου.
 Πληροφοροῦμαι ὅμως πάλιν ὅτι δι' αὐτὸ
 τὸ σφάλμα του τὸν ἔκαμιν ἀργὸν ὁ
 Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας! Καλὸν τοῦτο
 καὶ ἀναγκαῖον διὰ νὰ σωφρονισθῇ.

Κύριε Σ . . . Εἴπαμεν τὴν ἄλλην φο-
 ρὰν ὅτι ἀπὸ ἐνεί 'ς τὴν παραλίαν χύνει ἕνας
 ἀπὸ ψηλὰ τὰ κατουρήματά του τὰ ὅποια
 ἀφίνει δλ' ἡμέρα 'ς τ' ἀγγεῖον καὶ σήπονται
 μέχρι τῶν 10, καὶ καταβρῶμαζ τὸν δρόμον,
 καὶ σὺ οὐκ ἠβουλήθης συνιέναι. Εἴπαμεν ὅτι
 εἶναι ξένη εὐγένεια τούτη, σὺ δὲ οὐκ ἠβουλή-
 θης συνιέναι. Εἴπαμεν νὰ μὴ γίνῃται τοῦτο,
 ἀλλὰ νὰ διαταχθῇ ὁ ὑπάλληλος νὰ τὰ χύνῃ
 μακρὰν, σὺ δὲ οὐκ ἠβουλήθης συνιέναι. Τί
 ἐννοεῖς λοιπὸν ; . . . λέγε νὰ ξεύρω θ' ἀκοῖ
 σης ἢ ὄχι ; Ἀρὰ γὰρ τὴν ποῦ σου βλα-
 τὸ ἀρχικὸ γράμμα τοῦ ὀνόματός σου θὰ ἔλ-
 λη νουὺν ἢ ὄχι ; θὰ ἐξακολουθῇ κατ' αὐτὸν
 τὸν ἀναιδῆ τρόπον νὰ περιρροῇ; τοὺς πολί-
 τας ἢ ὄχι ; Ἀς ἴδωμεν τέλος πάντων κ' ἰδῶ
 αἰμεθα πάλιν.

Τὴν διπλογραφίαν φαίνεται τὴν ξεύρει
 μὲ τὰ σακκιά ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδῶ Τελω-
 νείου, οἱ δὲ ἔμποροί μας νομίζουν ὅτι μὲ τὴν
 βίαν δύναται νὰ γίνῃ καὶ δουλειὰ καλὴ·
 παρουσιάζονται λέγοντες κοντὰ τοῦ κάμνουν
 τὸν λογαριασμὸν τί ὀφείλουν νὰ πληρώσουν
 τελωνειακά, πηγαίνουν 'ς τὸ μαγαζί των, φέ-
 ρουν τὰ χρήματα, καὶ ἐκεῖνος ἀκόμη κατα-
 γίνεται νὰ εὐρῇ τί ὀφείλουν· δὲν ξεύρουν
 φαίνεται ὅτι «ἡ δουλειὰ ἢ καλὴ κάθε ἔξ-
 μῆνας γίνεται» ὑπάρχουν κύριοι ἔμποροι λε-
 πτότητες μεγάλοι· τί διάβολον! ἐκεῖνα τὰ
 ἑκατοστὰ, τὰ χιλιοστὰ, τὰ δεκάκις χιλιο-

στὰ κλ. κλ. νομίζετε ὅτι μὲ τὸ παῖζε γέλα-
 τε θὰ εὐρεθῶσι ; σεῖς ἔτσι 'πὸ πάνω 'πὸ πά-
 νω κ' ἔμνετε τὸν λογαριασμὸν καὶ κατὰ τύ-
 χην κτυπᾶτε πάνω 'ς τὴν ἀλήθειαν, καὶ
 τῷχετε καὶ καύχημα· ἀλλὰ ὄχι! ὑπάρχουν,
 κανόνες, οὐσούλια, ἀναλογίαι, τρόποι, κ'
 ὅστερ' ἀπ' αὐτὰ ὅλα καὶ ἡ διπλογραφία· τί
 σὰς φαίνεται ; ἰγὼ μάλιστα ἐνόμιζα, ὅτι μό-
 λις φθάνουν τέσσαρες ὥραι διὰ κάθε λογα-
 ρισμὸν, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπληροφορήθην ὅτι δύο
 μόνον ὥρες κάμνει ἕκαστον λογαριασμὸν,
 εὖγε τε καὶ ὑπερεῦγέ του σὰς βεβαιῶ.

Μάθετε κ' ἕνα νέον σπουδαῖον. Οἱ Ἀγ-
 γλοι ἀπεφάσισαν νὰ ἐνώσωσι τὴν Λευκωσίαν
 μὲ τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ ποταμοῦ «Πει-
 διὰ» Ἐ πόσον θὰ χαροῦν νὰ σηκωθῶν ἔξα-
 φνα μὲ μέρη οἱ Λευκωσιῆται καὶ νὰ δοῦσιν
 ἐμπρός των βαπόρια καὶ καράβια! ὁ λιμὲν
 νὰς θὰ γίνῃ 'ς τὴν Ἀθαλάσσαν. Ὡ!! ὄχι
 ἀδελφε παρ' τὸν! ἔκαμα λά-
 θος· ἤρχισαν βλέπετε αἱ ζέσται πάλιν—
 καὶ θὰ μὲ συγχωρήσῃτε πιστεύω. Εἶναι τοὺς
 Περσιῶν ποῦ θὰ ἐνώσωσιν οἱ Γάλλοι μὲ
 τὴν θάλασσαν διὰ τοῦ Σικουάν· ἀλλὰ μὴ
 θυμώνεσθε παρακαλῶ ὅτι τάχα σὰς ἐκροῖ
 δευσα διὰ τὴν Λευκωσίαν· ἐπιθυροῦσθαι τοῦτο
 μεταξὺ μεγάλων Ἀγγλων, καὶ μετρημφιετμέ-
 νος ὑπάλληλός μου τὸ ἤκουσε καὶ μοῦ τῷ
 γραφε, καὶ δὲν πιστεύω νὰ μὲ κοροιδεύσῃ,
 διότι δὲν εἶναι πρώτη φορὰ, ἀλλ' ἐν ἡνὲ
 κοροιδεῖμα, ἡ φιλανθρωπία ἀπαιτεῖ νὰ λά-
 βετε καὶ σεῖς μέρος νὰ ἐλαφρωθῶ διότι εἶναι
 πολὺ βαρὺ· ἀλλήλων τὰ κοροιδεύματα θα
 στάζετε καὶ ἡ χαρὰ θέλει πληρώσῃ τὰς καρ-
 διας ἡμῶν.

Φαίνεται ὅτι ἐκ Αἰρνακος ἀνεχώρησε
 πρόσωπον τὸ ὅποιον ἐπῆρε μαζὺ του πολ-
 λὰς καρδίας· εἰς τῶν μυστικῶν ἀνταπο-
 κριτῶν μας ἤκουσεν ἀδόμενον περιπαθῶς
 τὸ ᾄσμα τοῦτο :

Ἐφυγε πλέον ἔφυγεν ἡ μάγισσα ἐκείνη,
 τὰ τρομερὰ της δίκτυα πῆγαν ἄλλου νὰ

[στήνῃ·

ὦ! πόσοι νεοὺς ἀπ' ἐδῶ αὐτὴ εἶχε μα-

[γείσῃ

καθὼς ἔχθους 'ς τὰ δίκτυα τοὺς εἶχε σα-

[γινεύσῃ·

καὶ τίς εἰς τὸ μαγευτικὸν κ' ἐρωτοπλάνον

[βλέμῃ·

ὅπερ σπιθῆρας ἔβαλλε φλογίζοντα; τὸ

[αἶμα,

ἐτόλμα ν' ἀντισταθῇ, ἢ νὰ τὸ ἀτενίσῃ

χωρὶς ποσῶς νὰ αἰσθανθῇ 'ς τὸ στήθος νὰ

[εἰσδύσῃ

ὁξὺ τὸ βέλος τοῦ σκληροῦ υἱοῦ τῆς Ἀ-

[φροδίτης

οὔτινος εἶν' ἀκένωτος φαρέτρα οἱ ὀφθαλ-

[μοὶ τῆς;

Τ.

Ἐκ Λευκωσίας.

Πόσον ὁ κόσμος προσδεῖται εἰς τὸν πο-
 λιτισμὸν! Ἐξέχασεν ἀμέσως τὰ χθε-
 σινά του, καὶ τοῦ φαίνοντα παράξενον νὰ
 τ' ἀκούῃ σήμερον. «Τὸ δίκαιον εἶναι δι-
 κὸν τοῦ ἐκείνου γυιέ μου· ἔτσι εἶπεν ὁ ἐ-
 φένδης»—δὲν ἔχεις χάκκι γυιέ μου· ὁ
 ἐφένδης τὸ λέγει», αὐτὸ τὸ «ὁ ἐφέν-
 δης τὸ λέγει» ἰσοδυναμοῦν ἢ μάλ-
 λον ὑπερδυναμοῦν καὶ τοῦ «αὐτὸς ἔφα»
 εἶχε πρὶν μεγάλην ἀξίαν· καὶ ὅμως τῶρα
 δὲ θέλομεν νὰ τὴν ἀκούωμεν. Προχθεῖς
 εἰς τὴν Λευκωσίαν ἐδικάσθη ἡ ἐξῆς ὑπό-
 θεσις ὑπὸ τῶν τῆς Θέμιδος λειτουργῶν·
 Εἰς εὐρεν ἔξω εἰς τοὺς κάμπους ἐν κανα-
 ρίνι· εἰς ἄλλος Λευκωσιᾶτης παρουσι-
 ᾶσθη καὶ εἶπεν ὅτι εἶναι δικὸν του· καὶ
 ἐπειδὴ ἐκεῖνος ποῦ τὸ εὔρε δὲν ἐστάθη εὐ-
 γενῆς νὰ τὸ δώσῃ ἀμέσως, τὸν ἐνήγαγεν·
 ὁ δικαστὴς λοιπὸν τὸν ἐρωτᾷ

—Εἶναι δικὸν σου βρε τὸ καναρίνι τοῦ-

το ;

—Μάλιστα ἀφέντη.

—Ορκίζεσαι ;

—Ναί! Ἐγὼ μάλιστα καὶ σημάδι· ἔχει
 κεφαλὴν· ἔχει πόδια· ἔχει πτερὰ· ἔχει
 καὶ . . . στάσου νὰ δῶ . . . ἔχει
 καὶ οὐράν Σιζίντιρ ἄλ!
 «Ὁ ἐφένδης λέγει· εἶναι δικὸν σου καὶ νὰ
 τὸ λάβῃς»· καὶ οὕτως ἐδόθη τέρμα εἰς
 τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὑπόθεσιν. Πράγ-
 μα λοιπὸν ποῦ «ἐτέλειωσεν ὁ ἐφένδης»
 μοῦ τὸ γράφουν καὶ μὲ ζαλίζουσιν χωρὶς κα-
 νένα λόγον.

Λαρνακόθεν.

Ἐπίσκεψις λαβοῦσα χώραν ἐν Ἑλλη-
 νικῇ Κυπριακῇ οἰκίᾳ ὑπὸ ἑτερογλώσσων.
 Ξένος.—Γρὸνκ ὁπίτιεντ σερβαντ.

Οἰκοδεσπότης.—Δὲν σὰς ἐννοῶ.

Ξ.—Βότρ σερβιτόρ.

Οἰκοδ.—Δὲν ἐκατάλαβα.

Ξ.—Ἰσχυοτετε παρέγγιυτετε.

Οἰκοδ.—(Τί διάβολον λέγει;) δὲν σ'
 ἐννόησα.

Ξ.—Ἐμπρινιστέ μουτεζίριμ.

Οἰκοδ.—(Τὸν διάβολον!!! πόσων
 λογίων ἀλεῦρι βγάλλει τούτ' ἡ μηχανὴ
 γυιέ μου!) Δὲν καταλαβίγγος σου λέγω.

Ξ.—Καὶ τί πολιτισμὸν ἔχεις; Κύριε
 οἰκοδεσπότη εἴταν τὴν Τουρκικὴν τοῦλά-
 χιστον γλώσσαν δὲν ξεύρεις; καὶ τί ἔμ-
 πόριον δύνασαι νὰ κάμῃς ἔταν δὲν ξεύ-
 ρης νὰ γράψῃς τυρκιιστί τὸ δηλωτικὸν
 τῶν Τελωνείων διὰ νὰ ἐννοῇ ὁ βερχανός;
 τί ἐξαγεις; δὲν ξεύρεις ὅτι εἶναι κανονι-
 σμός τοῦτο πλέον;

Οἰκοδ.—Νὰ σὰς χαρῶ φίλοι μου· σὰς
 λέγω ἀκαλῶς ὠρῶσατε διότι ἤλθετε 'ς
 τὸ σπῆτι μου, καὶ ὀφείλετε νὰ μοῦ πῆτε
 'ς τὴν γλώσσαν μου ἀκαλῶς σὰς ἡύρα-
 μεν· ἀλλὰ ἀκαλὸν σὰς κατευόδιον ὁ-
 πόθεν ἤλθετε».

Ὁ ἄνθρωποι μοῖροι καὶ πολυτράγυ-
νες κατὰ τὸν Σαίκεπτηρ.

Μαθουσάλας.

Αὐτόθεν, ἀλλὰ τοῦτο γίνεται καὶ
«ἐδῶθεν».

Συνομιλία μεταξύ νηυτῶν κωπηλα-
τούντων καὶ πλοιάρχου.

—Κωπιὰ, κωπιὰ παιδιὰ νὰ προφ...
θά... σω... μεν διαλοῖσι τὸ καράβι.

—Τττττὶ τρέχει καπ... τὰ... νιο

—Βρὲ ἐγὼ ἐγνώριζα ὅτι ἐδῶ εἶχεν ἄλλο-
τε ἐν ἀναγκαίῳ· τί ἔπαθε τώρα, καὶ τὴν
πάθμεν ἡμεῖς καὶ κινδυνεύουμεν νὰ...

—Μὰ κ' ἡμεῖς; ἐρώτα νὰ δοῦμεν.

—Βρὲ σὺ γιατί δὲν μιλάς;

—Δὲν μὲ βλέπεις πῶς ἔχω δαγκαμένα
γιὰ τοῦτο τὰ χεῖλιά μου;

—Ἐμπρός λοιπὸν φάϊαρ!!! νὰ φθά-
σωμεν τὸ πλοῖον.

Σὰς ἀρέσουν Κύριοι Διοικηταὶ καὶ Δη-
μαρχιακοὶ αὐτὰ τὰ ἔασανα τοῦ κόσμου;

Λευκωσία 7 Σεπτεμβρ. 84.

Φίλε Συντάκτα.

Διατριβὴ τις ἐκ Λευκωσίας δημοσιευθεῖσα
ἐν τῷ 27 ἀριθμῷ τῆς «Σάλπιγγος», σκο-
πὸν εἶχε νὰ προσβάλλῃ ἐμὲ· χάριν ὅμως τῆς
ἀληθείας δὲν θ' ὀρνήθῃς θεβραῖως καὶ εἰς ἐμὲ
μικρὸν γῶρον ν' ἀπαντήσω ἐν ὀλίγοις.

Ὁ ἀσυνεπὴς διατριβογράφος λέγων ὅτι πρὶν
ἢ τελειώσω τὰς σπουδὰς μου ἐνταῦθα ἀνεχώ-
ρησα εἰς ἄλλο μέρος, περιποιεῖ τιμὴν εἰς ἐμὲ,
διότι θεβαῖως δι' ἀνωτέραν σχολὴν ἀνεχώ-
ρησα· ὅτι δὲ ἐξεκουπίσθην ἐκεῖθεν εἶνε αἱ
σχρον ψεῦδος, διότι ἡ διαγωγή μου πρὸς
τοὺς διδασκάλους μου ὑπῆρξε πάντοτε ἄμω-
μος· τοῦτο δύνανται καὶ οἱ ἐνταῦθα διδά-
σκαλοι μου νὰ μαρτυρήσωσι. Πόθεν δὲ τὸ
αἷτιον τῆς κατ' ἐμοῦ ταύτης συγκυφάντιας;
ἐκ τοῦ ὅτι ἀποστρέφομαι τὴν συναναστρο-
φὴν του· ἄλλ' ὥφειλε νὰ ξέυρῃ ὅτι ἀφοῦ
ἔσχον τὸ ἀτύχημα νὰ τὸν γνωρίσω ἐκ τοῦ
πλησίον, καθὼς συμμαθητὴς του, οὐδὲν ἄλλο
ὥφειλον καὶ ὀφείλω νὰ πράττω ἢ τὸ ν' ἀπο-
στρέφωμαι τὴν μετ' αὐτοῦ σχέσιν καὶ φιλίαν.
Τὸ κατὰστημα δὲ τὰ ὅποιον ὁμολογεῖ ὅτι
συχνὰ ἐπισκέπτομαι, εἶνε ἐκ τῶν τιμιωτάτων
καὶ δυναμένων ὠφελῆσαι ἠθικῶς καὶ διανοη-
τικῶς· ἀρκοῦσα δ' ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι
ὁ διατριβογράφος ἀποστρέφεται τοῦτο. Τὸ
συνδυναστρέφειν μετὰ μεγαλειτέρων περι-
ποιεῖ τιμὴν τὸν συμβουλευνὸν δὲ, διότι εἶνε
συμμαθητὴς μου, ὅτι τοῦτο εἶνε προτιμότε-
ρον ἢ τὸ διέρχεσθαι τὸν καιρὸν ἐν κνηγίοις
... πότοις... κλ. κλ. καὶ ὅτι τὸ ἀνω-
νύμως ἐπιτιθεσθαι κατ' ἄλλων ἀποδεικνύει
ψυχὴν ἐπιρραπῇ πρὸς τὸ ψεῦδος καὶ τὴν συ-
κοφαντίαν.

Ε. Γ.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Α.

Ἦν ἡ χειμὼν θάρος, ψυχρὸς, κατὰμαυρός,
τοῖς δρόμοις ἡ γῆν λευκὴ κατέκλυε,
καὶ ὁ ἀνεμὸς φοροδὸς ἐσούριζ' ἐν βλαθεί
καὶ μαύρῳ σκότει οὐρανὸν σκεπάζοντι
καὶ γῆν, ὡς Χάρωνος σινδὼν παγερά·
Κᾶποτε μόνῃ ἡ θρονιὴ διέκοπτε
ἐπικρατοῦσαν τὴν σιγὴν, καὶ ἡ ἀστραπὴ
ἐφώτιζεν ἀστραπηδὸν τὴν ἀσθενή,
τὴν κλαίουσαν, στενάζουσαν καὶ πᾶσχουσαν
ἡδικομένην φύσιν, τὴν καρδίαν μου
τὴν μαύρην παριστώσαν καὶ αἰμοσταγῇ,
ἐν ἡ χειμὼν τοιοῦτος παγερός, τραχὺς,
καὶ ἐπικρατεῖ καὶ ὡς δαίμων μαίνεται.
Μόνος ἐν δωματίῳ οἴκου πτωχικοῦ,
ἐν ᾧ συντρίφους εἶχον κλίνην, τράπεζαν,
βιβλίαν, λύχνον ἀμυδρὸς ἀνάπτοντα,
καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων μου κοιμώμενον
κυνάριον ὠραῖον καὶ κατὰλευκον,
φιλον πιστὸν καὶ ἄδολον εἰλικρινῆ,
τὸν κάλαμον ἐν τῇ χειρὶ μου ἔλαβον
καὶ νὰ χαράξω λέξεις· ἀπιφάνιστα,
ὅπως καὶ ἄλλους λησμονήσω καὶ ἐμαυτὸν.
Ἄλλ' ὅταν τῆς ζωῆς ἦνε τὸ κύπελλον
πλήρες πικρίας καὶ χολῆς, ὁ ἄνθρωπος
καὶ ἐκ τοῦ πυθμένος του αὐτοῦ οὐδέποτε
οὐδὲ σταγόνα νὰ ροφήσῃ δύναται.
Λυσίπονον, εὐδαχιμονίαν καὶ χαρὰς.
Δὲν βλέπει τις τὰ περὶ ἀντικείμενα
διὰ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ὡς λέγουσι·
δίοπτρ' ἀπλᾶ τυγχάνουσιν οἱ ὀφθαλμοί,
δι' ὧν βλέπ' ἡ καρδία τὰ διάφορα
τόσα τοῦ Πλάστου ἔργα καὶ θαύμασια.
Τούτου θεβαῖως καὶ οὐκ ἄλλου ἔνεκα,
ὅταν καρδίαν κλαίουσα, βαρυαλγής,
ἐφ' ἧς τὸ μαῦρον σκότος ἐπικάθηται,
στὰ περὶ περιττρεφεί τὰ δακρυβρεκτα
καὶ θολωμένα ἐκ τῆς λύπης ὄμματα,
μαῦρα τὰ βλέπει ὅλα, μελαγχολικά,
χρῆν καὶ χίμα, ἔχσαν' ἀποστίζοντα.
Αὐτὰς τὰς δύο εἶδατε ἐάνιδας,
ἐν τῷ τερπνῷ ἐκείνῳ, τῷ ἀειθαλεῖ
τοῦ παραδείσου κήπῳ, ὅπου ἄγγελοι
οἰκοῦσι μόνον, ὄντα πανευδύμονα,
καὶ ὅπου δάκρυα καὶ λύπαι ἄγνωστα...
Ἦ μία διατὶ μὲ πόδα ἔλαφρον
πετᾷ ἐπὶ τῆς γλῶσσης καὶ ὡς χρυσαλλίς
ἐν τοῖς ἀνθώσι μειδιῶσα εἰσχωρεῖ,
ἔχουσα τὴν χαρὰν ἐπὶ τὸ μέτωπον
καὶ πανταχοῦ τὴν εὐτυχίαν σύντροφον,
ἐν ᾧ ἡ ἄλλη ἐπὶ λίθου κάθηται
λυσίκωμος, χλωμὴ καὶ μελαγχολικὴ,
ἐστηριγμένη ἐπὶ τὸν θραχίονα
ἔχουσα τὸ μέτωπον, καὶ τὸ θελκτικόν
καὶ ἄγγελόμορφον ὠραῖον πρόσωπον,
δακρυβρεκτὸν καὶ ἐστραμμένον πρὸς τὴν γῆν;

Κ' αἱ δύο ταῦτά ἀνθ' ἐμοῦ ἔδρεψαν
ἐν τῷ αὐτῷ λειμῶνι τῶν ἀνοίξεων·
καὶ αἱ δύο ἄγγελοι ἐπλάττησαν καλοὶ,
δώρα δ' ἡ φύσις ταῖς ἐπεδαφίλευσεν,
ὡς πρὸς τέκνα διδυμα, ἄφθονα, τερπνὰ...
Πλὴν φεῦ! καρδίαν καὶ αἱ δύο ἔχρουσι,
καὶ ἐν αὐτῇ διάφορα ἐβλάστησαν
φυτὰ, ἀνθ' ἐν τῇ μιᾷ, καὶ ἄκανθαι
ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῇ πτωχῇ καὶ ἀτυχεῇ.
Ἴδού ἡ μία διατὶ κλαίει πικρῶς
καὶ ἡ Ἑδερὸς ὡς κόλασις παρίσταται
ἐνώπιον τῆς δυστυχοῦς νεάνιδος,
ἐν ᾧ ἡ ἄλλη χαίρεται καὶ εὐτυχεῖ,
καὶ οὐρανός, καὶ γῆ αὐτῇ προσμειδιούν.
Ἐν λοιπὸν καὶ ἐγὼ μὲ μαῦρα χρώματα
τὴν κοινωνίαν παραστήσω, συγγνωστὸς,
διότι ἐν τῇ μαύρῃ ἐμβαφίσεται
καρδίαν κάλαμός μου ὁ ἀδόκιμος.
Πολλὰ ὑπέρεσα, πολλὰ δὲ δυστυχῆς,
δὲν εὖρον δὲ παρηγορίαν οὐδαμοῦ.

Ἐν Λευκωσίᾳ

«Ν Κ»

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Λύσις τοῦ κζ'. ἀνύγματος
νοῦς—οὐς—ὕς

Αὐτῆρες—Ἡ Κ. Δωροθέα Σ. Μικελλίδη
ἐκ Λάρνακος καὶ οἱ Ν. Γ. Κάρταλις καὶ
Πολ. Χ. Μοδινός ἐκ Λεμεσσοῦ.

Λύσις ἐ' προβλήματος.—Τὸ τελευ-
ταῖον ἀτμόπλοιο νὰ φθάσῃ τὸ δευτερον
μετὰ 3 ὥρας καὶ 36 λεπτά, καὶ τὸ πρῶ-
τον μετὰ 6 ὥρας καὶ 40 λεπτά.

Αὐτῆρες—Οὐδεῖς.

Αἶνιγμα κη'.

Τὴν δολιότητα καὶ προδοσίαν
καὶ τὴν αἰσχρὰν φιλοχρηματίαν
ἐλὰ ἐμπρός σου φίλε θὰ φέρῃς
ὅταν τὸ ὄνομά μου προσφέρῃς.
Ὅταν θελήσῃς ὅμως καὶ λείψῃ
ἡ κεφαλὴ μου ἡ ἐναγής,
τὸ ἄλλ' ἀμέτω; θὰ μ' ἀποδείξῃ
ἐκτάδην κείμενον κατὰ γῆς.

Λευκωσία.

Πολ. Γαβριηλίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

τὸ ἐν Λευκωσίᾳ παρὰ τὴν ὁδὸν Παρουκῆ
μέγα Καφεεῖον τοῦ κ. Χ' Θεοδούλου
Ἀνδρέου μετὰ τῆς παρακειμένης οἰκίας.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς
τὸν ἐν Λευκωσίᾳ κ. Ν. Γ. Κατουρο-
πορτίδην.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἢ ΚΥΠΡΟΣ ἐν Λευκωσίᾳ.